

76

OBWIESZCZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 2 kwietnia 1970 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach.

1. Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 12 lutego 1970 r. o zmianie ustawy o kolejach (Dz. U. Nr 3, poz. 13) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. Nr 54, poz. 311) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

- 1) art. 45 i art. 47 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. Nr 54, poz. 311) w brzmieniu:
 - „Art. 45. Ustawa nie narusza przepisów o komunikacji w służbie obrony Państwa.”
 - „Art. 47. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”
- 2) art. 3 ustawy z dnia 12 lutego 1970 r. o zmianie ustawy o kolejach (Dz. U. Nr 3, poz. 13) w brzmieniu:
 - „Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.”

Minister Komunikacji: *M. Zajtryd*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Komunikacji z dnia 2 kwietnia 1970 r. (poz. 76).

U S T A W A

z dnia 2 grudnia 1960 r.

o kolejach.

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Kolejami w rozumieniu niniejszej ustawy są:

- 1) drogi szynowe wraz z przeznaczonymi do ich eksploatacji i utrzymania budowlami, urządzeniami oraz poruszającym się po tych drogach taborem, służące do przewozu osób, przesyłek oraz ładunków,
 - 2) urządzenia transportowe linowe i linowo-terenowe, służące do publicznego przewozu osób w celach turystyczno-sportowych.
2. Przepisy niniejszej ustawy nie mają zastosowania do:
- 1) linii tramwajowych,
 - 2) dróg szynowych służących do transportu wewnątrzzakładowego w jednostkach gospodarczych eksploatujących takie urządzenie, a znajdujących się w całości w obrębie zakładów tych jednostek i nie mających połączenia z siecią kolei użytku publicznego,
 - 3) urządzeń transportowych linowych i linowo-terenowych, eksploatowanych przez jednostki gospodarcze i przeznaczonych wyłącznie do przewozu ładunków, nawet gdyby te urządzenia wychodziły poza teren zakładu.

Art. 2. 1. Koleje wymienione w art. 1 ust. 1 pkt 1 dzielą się na koleje użytku publicznego i koleje użytku niepublicznego.

2. Przez koleje użytku publicznego rozumie się koleje przeznaczone do publicznego przewozu osób i przesyłek.

3. Przez koleje użytku niepublicznego rozumie się koleje służące do wyłącznego użytku eksploatujących je jednostek.

4. Do kolei użytku niepublicznego zalicza się również bocznice kolejowe połączone z siecią kolei użytku publicznego.

5. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Żegluga określi zasady użytkowania kolei w portach mor-

skich i śródlądowych oraz organy i tryb postępowania tych organów w zakresie rozgraniczenia zadań i obowiązków w stosunku do kolei znajdujących się w tych portach.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa:

- 1) o „kolejach piaskowych” — należy przez to rozumieć koleje użytku niepublicznego, eksploatowane przez podległe Ministrowi Górnictwa i Energetyki przedsiębiorstwa zajmujące się wyłącznie zaopatrywaniem zakładów górniczych w materiały podsadzkowe,
- 2) o „obszarze kolejowym” — należy przez to rozumieć wydzieloną powierzchnię gruntu, przeznaczoną do utrzymania i eksploatacji kolei, wraz ze znajdującymi się na nim budowlami i urządzeniami służącymi temu celowi.

Art. 4. Minister Komunikacji w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i po uzgodnieniu z prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może, jeżeli wymaga tego interes publiczny, uznać kolej użytku niepublicznego za kolej użytku publicznego, jak również kolej użytku publicznego — za kolej użytku niepublicznego.

Art. 5. 1. Minister Komunikacji wydaje przepisy techniczne o utrzymaniu i eksploatacji kolei, z wyjątkiem przepisów określonych w ust. 3.

2. W stosunku do kolei piaskowych przepisy techniczne o utrzymaniu kolei wydaje Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki.

3. Przepisy techniczne o eksploatacji kolei piaskowych wydaje Minister Górnictwa i Energetyki w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

Art. 6. 1. Minister Komunikacji wydaje przepisy o skrzyżowaniu linii kolejowych z drogami publicznymi i liniami tramwajowymi.

2. Przepisy o skrzyżowaniu linii kolejowych z drogami publicznymi objętymi zakresem działania Ministra Gospodarki Komunalnej oraz z liniami tramwajowymi — wydaje Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej.

Rozdział 2.

Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”.

Art. 7. Budowa, utrzymanie i eksploatacja kolei użytku publicznego należy z zastrzeżeniem postanowień art. 33 do przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, zwanego w dalszym ciągu w skróceniu „przedsiębiorstwem PKP”.

Art. 8. Przedsiębiorstwo PKP posiada osobowość prawną i prowadzone jest w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego.

Art. 9. Do zakresu działania przedsiębiorstwa PKP w szczególności należy:

- 1) przewóz osób, przesyłek i ładunków pocztowych oraz obsługa spedycyjna klientów kolei,
- 2) utrzymywanie obiektów, taboru i urządzeń kolejowych w stanie zapewniającym sprawne wykonywanie przewozów i bezpieczeństwo ruchu kolejowego,
- 3) budowa i przebudowa kolei,
- 4) sprawowanie w zakresie zleconym przez Ministra Komunikacji nadzoru technicznego nad kolejami użytku niepublicznego,
- 5) sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o porządku na kolejach użytku publicznego.

Art. 10. 1. Przedsiębiorstwo PKP organizuje kolejową służbę zdrowia.

2. Do kolejowej służby zdrowia należy:

- 1) sanitarne zabezpieczenie obszaru kolejowego i udzielanie pomocy leczniczej w nagłych wypadkach na tym obszarze,
- 2) organizowanie i wykonywanie profilaktyki leczniczej, lecznictwa pracowników i rencistów kolejowych oraz ich rodzin,
- 3) przeprowadzanie badań lekarskich, mających na celu ustalanie przydatności do pełnienia służby na kolejach.

Art. 11. Jednostki organizacyjne przedsiębiorstwa PKP, określone przez Ministra Komunikacji, mają prawo używania oznak z godłem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz pieczęci urzędowej z wizerunkiem orła.

Art. 12. Wykonywanie funkcji zwierzchniego kierownictwa przedsiębiorstwem PKP oraz reprezentowanie go jako całości na zewnątrz należy do Ministra Komunikacji.

Art. 13. Sieć kolei znajdująca się w eksploatacji przedsiębiorstwa PKP dzieli się na okręgi kolei państwowych.

Art. 14. 1. Szczegółowy zakres i sposób działania przedsiębiorstwa PKP, ogólne zasady gospodarki finansowej i organizacji oraz liczbę okręgów kolei państwowych ustala statut przedsiębiorstwa PKP, nadany przez Radę Ministrów.

2. Minister Komunikacji ustala podział sieci kolei na okręgi kolei państwowych, siedziby dyrekcji okręgowych kolei państwowych oraz organizację wewnętrzną przedsiębiorstwa PKP.

Art. 15. 1. Okręgami kolei państwowych zarządzają dyrekcje okręgowe kolei państwowych, na których czele stoją naczelni dyrektorzy okręgów kolei państwowych.

2. Minister Komunikacji może tworzyć specjalne jednostki organizacyjne do wykonywania określonych zadań przedsiębiorstwa PKP.

Art. 16. 1. Do składania w imieniu przedsiębiorstwa PKP oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych upoważniony jest Minister Komunikacji oraz inne osoby określone w statucie.

2. Statut przedsiębiorstwa PKP określa przypadki, w których do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych przedsiębiorstwa PKP wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób.

Art. 17. Pracownikom przedsiębiorstwa PKP przysługuje ochrona prawna przewidziana w przepisach prawa karnego dla funkcjonariuszów publicznych.

Art. 18. Stosunek służbowy pracowników przedsiębiorstwa PKP normuje odrębna ustawa.

Art. 19. Warunki i sposób prowadzenia ruchu kolejowego w czasie wykonywania budowy kolei określa Minister Komunikacji.

Art. 20. Minister Komunikacji po uzgodnieniu z prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej może zarządzić likwidację i rozbiórkę nieczynnych linii kolei użytku publicznego lub ich części.

Art. 21. Szczegółowe warunki przewozu przez przedsiębiorstwo PKP osób i przesyłek normuje odrębna ustawa.

Rozdział 3.

Koleje użytku niepublicznego.

Art. 22. Korzystanie z kolei użytku niepublicznego na zasadzie współużywania jest dopuszczalne za zezwoleniem Ministra Komunikacji lub organu przez niego upoważnionego.

Art. 23. Kolej użytku niepublicznego może być połączona z siecią kolei przedsiębiorstwa PKP za zezwoleniem Ministra Komunikacji lub organu przez niego upoważnionego.

Art. 24. Minister Komunikacji określi warunki wykonywania robót związanych z połączeniem i skrzyżowaniem linii kolei użytku niepublicznego z linią kolei użytku publicznego oraz robót związanych z utrzymaniem i naprawą części linii kolei użytku niepublicznego, położonych na obszarze kolejowym przedsiębiorstwa PKP.

Art. 25. Otwarcie ruchu na kolei użytku niepublicznego może nastąpić na podstawie zezwolenia właściwej terenowo dyrekcji okręgowej kolei państwowych, po uprzednim komisijnym sprawdzeniu przez tę dyrekcję, że kolej pod względem bezpieczeństwa ruchu i bezpieczeństwa publicznego odpowiada przepisom niniejszej ustawy. Koszty związane ze sprawdzeniem ponosi jednostka, która ubiega się o zezwolenie na otwarcie ruchu.

Art. 26. 1. Przewóz osób i publiczny przewóz przesyłek na kolejach użytku niepublicznego może być prowadzony za zezwoleniem Ministra Komunikacji i na warunkach przez niego określonych.

2. Minister Komunikacji, w zależności od zakresu i warunków eksploatacyjnych danej kolei użytku niepublicznego, może zarządzić odpłatne dokonywanie na tej kolei publicznego przewozu przesyłek przez przedsiębiorstwo PKP lub przez użytkownika kolei użytku niepublicznego oraz określić warunki tego przewozu.

Art. 27. 1. Minister Komunikacji ustali warunki, jakim ze względów ekonomicznych powinny odpowiadać bocznice kolejowe.

2. W zakresie ustalonym przez Ministra Komunikacji, w sprawach dotyczących budowy oraz przebudowy i rozbudowy bocznic kolejowych, inwestorzy obowiązani są uzgadniać swe poczynania z właściwą miejscowo dyrekcją okręgową kolei państwowych.

3. Wyposażenie bocznic kolejowych w urządzenia do mechanicznego naładunku i wyładunku wagonów i w inne urządzenia techniczne oraz zmiany technologii pracy zarówno zakładu eksploatującego bocznicę, jak i transportu kolejowego na bocznicę, powodujące zmiany w pracy przy obsłudze bocznic przez przedsiębiorstwo PKP, wymagają zgody miejscowo właściwej dyrekcji okręgowej kolei państwowych.

4. Nowo budowane bocznicę kolejowe powinny być tak usytuowane, aby był możliwy dowóz i odwożenie ładunków transportem samochodowym.

5. Minister Komunikacji lub organ przez niego upoważniony może zarządzić dokonanie w wyznaczonym terminie przebudowy lub rozbudowy bocznicę kolejowej i połączeń z nią kolejowych urządzeń wewnątrzzakładowych, jak również wyposażenia bocznicę w niezbędne urządzenia do mechanicznego naładunku i wyladunku wagonów oraz w inne urządzenia — jeżeli będzie to konieczne ze względu na właściwą obsługę bocznicę, usprawnienie pracy na przyległych liniach kolei użytku publicznego albo właściwe wykorzystanie taboru, a także w celu umożliwienia dowozu do bocznicę i odwożenia z terenu bocznicę ładunków transportem samochodowym.

6. W razie niewykonania przez użytkownika bocznicę zarządzeń określonych w ust. 5 lub niedostosowania w wyznaczonym terminie bocznicę do warunków wymienionych w ust. 1, Minister Komunikacji lub organ przez niego upoważniony może zarządzić wstrzymanie obsługi, a także likwidację takiej bocznicę.

7. Minister Komunikacji może zarządzić wstrzymanie obsługi bocznicę o małym obrocie wagonów lub użytkownika przez jednostki posiadające warunki do przewozu przesyłek innymi środkami transportu oraz likwidację takiej bocznicę.

8. Jeżeli bocznicę posiada odgałęzienia eksploatowane przez różnych użytkowników, właściwa miejscowo dyrekcja okręgowa kolei państwowych może w razie potrzeby wyznaczyć, włączając dla wszystkich użytkowników, głównego użytkownika całego zespołu bocznicę i określić jego obowiązki.

9. Przepisy ust. 1—8 mają odpowiednie zastosowanie do kolejowych urządzeń transportowych w portach morskich i śródlądowych.

Art. 28. 1. Nadzór techniczny nad utrzymaniem kolei użytku niepublicznego i bezpieczeństwa ruchu na tych kolejach sprawuje Minister Komunikacji lub organ przez niego upoważniony.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, sprawowany jest odpłatnie.

Art. 29. W razie zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub bezpieczeństwa publicznego przez niestosowanie się użytkownika kolei użytku niepublicznego do przepisów niniejszej ustawy właściwa miejscowo dyrekcja okręgowa kolei państwowych może, po uprzednim zawiadomieniu użytkownika kolei, ograniczyć lub zamknąć ruch na niej.

Art. 30. Minister Komunikacji określi w drodze rozporządzenia warunki, jakim powinni odpowiadać pracownicy zatrudnieni na kolejach użytku niepublicznego.

Art. 31. W stosunku do kolei piaskowych:

- 1) zezwoleń określonych w art. 22 i art. 25 udziela Minister Górnictwa i Energetyki w porozumieniu z Ministrem Komunikacji lub upoważnioną przez niego dyrekcją okręgową kolei państwowych;
- 2) nadzór techniczny określony w art. 28 ust. 1 sprawuje Minister Górnictwa i Energetyki lub organ przez niego upoważniony;
- 3) uprawnienia, o których mowa w art. 29, przysługują Ministrowi Górnictwa i Energetyki lub organom przez niego upoważnionym.

Art. 32. Zasady budowy, utrzymania i eksploatacji kolei użytku niepublicznego użytkowanych przez Ministerstwo Obrony Narodowej i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych określi Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Rozdział 4.

Koleje służące do publicznego przewozu osób w celach rozrywkowych oraz koleje przeznaczone dla celów turystyczno-sportowych.

Art. 33. Minister Komunikacji lub organ przez niego upoważniony może udzielać zezwolenia na budowę, utrzymanie i eksploatację kolei określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1, służących do publicznego przewozu osób w celach rozrywkowych.

Art. 34. 1. Budowa, utrzymanie i eksploatacja kolei określonych w art. 1 ust. 1 pkt 2, przeznaczonych do celów turystyczno-sportowych, należy do przedsiębiorstwa PKP lub do jednostek działających w zakresie kultury fizycznej i turystyki, określonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

2. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministrem Komunikacji ustala podział zadań w przedmiocie budowy, utrzymania i eksploatacji nowo budowanych kolei określonych w art. 1 ust. 1 pkt 2 pomiędzy jednostki działające w zakresie kultury fizycznej i turystyki i przedsiębiorstwo PKP.

Art. 35. Minister Komunikacji:

- 1) w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej w stosunku do kolei określonych w art. 33, a z Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w stosunku do kolei określonych w art. 34, określi zakres stosowania ustawy do tych kolei, ustali organy powołane do sprawowania nadzoru technicznego nad utrzymaniem tych kolei i bezpieczeństwa ruchu na tych kolejach oraz tryb wykonywania tego nadzoru,
- 2) ustali warunki, jakim powinni odpowiadać pracownicy zatrudnieni na tych kolejach,
- 3) w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda w drodze rozporządzenia przepisy o porządku na tych kolejach.

Rozdział 5.

Oddalenie zadrzewienia i robót ziemnych od linii kolejowych oraz pasy ochronne przeciwpożarowe i zastawy odśnieżne.

Art. 36. 1. Wszelkie zadrzewienia (zakrzewienia) powinny znajdować się, a roboty ziemne powinny być wykonywane w takiej odległości od linii kolejowych, aby nie zakłócały działania urządzeń kolejowych przeznaczonych do eksploatacji i utrzymania kolei i nie zagrażały bezpieczeństwu i prawidłowemu ruchowi kolejowemu i drogowemu.

2. Minister Komunikacji określa w drodze rozporządzenia odległości i warunki, w których można w sąsiedztwie kolei zadrzewiać i zakrzewiać grunty oraz wykonywać roboty ziemne.

3. Jeżeli na roboty ziemne wymienione w ust. 2 wymagane jest zezwolenie organu administracji państwowej, organ ten przed wydaniem zezwolenia powinien zasięgnąć opinii zarządu kolei.

Art. 37. W razie budowy kolei w mniejszej odległości od istniejących budowli niż przewidziana w obowiązujących przepisach zarząd kolei obowiązany jest te budowle odpowiednio zabezpieczyć lub przenieść na inne miejsce albo zwrócić koszty koniecznego zabezpieczenia tych budowli przed niebezpieczeństwem pożaru lub koszty przeniesienia ich na inne miejsce. Ustalenie zakresu zabezpieczenia i wy-

sokości podlegających zwrotowi kosztów zabezpieczenia lub przeniesienia następuje w trybie określonym w art. 40.

Art. 38. 1. W razie potrzeby usunięcia zadrzewienia (zakrzewienia) pogarszającego widoczność sygnałów i pociągów, utrudniającego budowę i eksploatację urządzeń kolejowych lub powodującego zaspę śnieżną, właściwy do spraw wewnętrznych organ prezydium powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej zarządzi usunięcie zadrzewienia (zakrzewienia) na wniosek zarządu kolei za odszkodowaniem ustalonym w trybie określonym w art. 40. Odszkodowanie to nie przysługuje, jeżeli zadrzewienie (zakrzewienie) nastąpiło po wybudowaniu kolei z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 36 ust. 2.

2. Usunięcia zadrzewienia (zakrzewienia) na obszarze gruntów państwowego gospodarstwa leśnego dokonuje w przypadkach określonych w ust. 1 właściwy organ administracji lasów państwowych na wniosek zarządu kolei.

Art. 39. 1. Zarząd kolei ma prawo na obcym gruncie, za odszkodowaniem ustalonym w trybie określonym w art. 40, urządzać i utrzymywać pasy ochronne przeciwpożarowe oraz ustawiać zasłony odśnieżne, a w szczególności zakładać żywoploty.

2. Zarząd kolei jest obowiązany do urządzenia i utrzymywania pasów ochronnych przeciwpożarowych na państwowych gruntach leśnych.

3. Koszty urządzenia i utrzymywania pasów ochronnych przeciwpożarowych i zasłon odśnieżnych ponosi zarząd kolei. Jeżeli zadrzewienie (zakrzewienie), powodujące potrzebę urządzenia pasów ochronnych przeciwpożarowych, nastąpiło po wybudowaniu kolei, urządzenie i utrzymywanie tych pasów oraz związane z tym koszty obciążają właścicieli zadrzewionych (zakrzewionych) gruntów.

4. Minister Komunikacji określa w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób urządzenia i utrzymywania zasłon odśnieżnych — w porozumieniu z Ministrami Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Gospodarki Komunalnej oraz Rolnictwa;
- 2) sposób urządzenia i utrzymywania pasów ochronnych przeciwpożarowych — w porozumieniu z ministrami wymienionymi w pkt 1 oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 40. 1. Wysokość odszkodowania (art. 37, 38 i 39 ust. 1) ustala zarząd kolei w porozumieniu z osobami zainteresowanymi. W razie niedojścia do porozumienia, wysokość odszkodowania określa właściwy do spraw wewnętrznych organ prezydium powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej przy odpowiednim zastosowaniu zasad i trybu obowiązującego przy wywłaszczeniu nieruchomości.

2. Ustalanie wysokości odszkodowania nie wstrzymuje wykonania urządzeń i robót, przewidzianych w art. 37, 38 i 39 ust. 1.

Art. 41. W razie wykonania budowli lub jakichkolwiek urządzeń i robót wzdłuż linii kolejowych wbrew obowiązującym przepisom, właściwy do spraw komunikacji organ prezydium powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat miejski) rady narodowej bądź rady narodowej miasta wyłączonego z województwa na wniosek zarządu kolei zarządzi na koszt sprawcy doprowadzenie otoczenia kolei do stanu zgodnego z powyższymi przepisami.

Rozdział 6.

Ochrona porządku na kolejach użytku publicznego.

Art. 42. Wstęp na obszar kolejowy dozwolony jest tylko w miejscach wyznaczonych. Poza tymi miejscami wstęp na obszar kolejowy mają osoby posiadające upoważnienia właściwych organów kolejowych oraz osoby upoważnione do wstępu na obszar kolejowy na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 43. 1. Do zabezpieczenia mienia kolejowego i powierzonego kolei oraz nadzoru nad przestrzeganiem porządku na kolejach użytku publicznego powołane są organy ochrony kolei.

2. Organami ochrony kolei są: Służba Ochrony Kolei oraz inne organy określone przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

3. Zakres działania i uprawnień organów ochrony kolei obejmuje:

- 1) ochronę mienia kolejowego i powierzonego kolei,
- 2) sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o porządku na kolejach użytku publicznego,
- 3) ochronę życia, zdrowia i mienia obywateli korzystających z usług kolei.

4. W celu wykonywania swych zadań organy ochrony kolei mają prawo:

- 1) nakładania w trybie obowiązujących przepisów grzywien w drodze mandatu karnego,
- 2) legitymowania lub stwierdzania w inny sposób tożsamości osób, które przekroczyły przepisy o porządku na kolejach, oraz zatrzymania winnego w razie dokonania przestępstwa lub wykroczenia na obszarze kolejowym i doprowadzenia go przymusowo do najbliższego organu Milicji Obywatelskiej,
- 3) noszenia i użycia broni palnej.

5. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda w drodze rozporządzenia przepisy o porządku na kolejach użytku publicznego.

6. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Komunikacji określi w drodze rozporządzenia organy ochrony kolei, którym przysługuje prawo noszenia broni palnej w czasie pełnienia służby na obszarze kolejowym, oraz przypadki, w których dopuszczalne jest użycie broni przez organy ochrony kolei, i tryb postępowania przy użyciu broni.

7. Szczegółowy zakres działania oraz organizację Służby Ochrony Kolei określi Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 44. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych określi uprawnienia oraz zasady i tryb wykonywania tych uprawnień przez organy ochrony kolei w stosunku do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej oraz zasady współdziałania tych organów z właściwymi organami wojskowymi.

Art. 45. 1. Minister Spraw Wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia w porozumieniu z Ministrem Komunikacji przypadki, w których działalność organów ochrony kolei sięgać będzie poza obszar kolejowy.

2. Przepisy art. 43 nie naruszają właściwości Milicji Obywatelskiej w zakresie utrzymywania bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego na obszarze kolei użytku publicznego.

3. Organy ochrony kolei są obowiązane udzielać w miarę możliwości pomocy organom Milicji Obywatelskiej i orga-

nom ochrony granic na ich wezwanie w wykonywaniu czynności służbowych.

4. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych określi szczegółowe zasady i sposób współdziałania organów ochrony kolei z organami Milicji Obywatelskiej i ochrony granic.

Rozdział 7.

Przepisy karne.

Art. 46. 1. Kto zadrzewia (zakrzewia) grunty lub wykonuje roboty ziemne wbrew przepisom art. 36 lub przepisom wydanym na jego podstawie,

podlega karze grzywny do 4.500 złotych.

2. Kto wykracza przeciw przepisom o porządku na kolejach, wydanym na podstawie art. 35 pkt 3 i art. 43 ust. 5, podlega karze grzywny do 1.000 złotych.

3. Orzekanie w sprawach wymienionych w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Rozdział 8.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 47. Księgi kolejowe założone i prowadzone na podstawie ustawy z dnia 19 maja 1874 r. o zakładaniu ksiąg kolejowych, o skutku praw hipotecznych ustanowionych na kolei żelaznej i o hipotecznym zabezpieczeniu praw zastawu, służących właścicielowi obligacji kolejowych z prawem pierwszeństwa (L. 70 austr. Dz. U. P. i Dz. U. z 1927 r. Nr 35, poz. 304), podlegają zamknięciu.

Art. 48. 1. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 19 maja 1874 r. o zakładaniu ksiąg kolejowych, o skutku praw hipotecznych ustanowionych na kolei żelaznej i o hipotecznym zabezpieczeniu praw zastawu, służących właścicielowi obligacji kolejowych z prawem pierwszeństwa (L. 70 austr. Dz. U. P. i Dz. U. z 1927 r. Nr 35, poz. 304);

- 2) ustawa z dnia 14 grudnia 1920 r. w sprawie przejęcia kolei, zbudowanych przez b. władze okupacyjne, pod zarząd Ministerstwa Kolei Żelaznych (Dz. U. z 1921 r. Nr 3, poz. 5);
- 3) ustawa z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. U. Nr 88, poz. 646);
- 4) art. 7 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. Nr 89, poz. 656 z późniejszymi zmianami);
- 5) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1948 r. Nr 43, poz. 312 i z 1951 r. Nr 14, poz. 108);
- 6) ustawa z dnia 27 kwietnia 1931 r. o oddaniu „Francusko-Polskiemu Towarzystwu Kolejowemu”, Spółce Akcyjnej w Paryżu, kolei Herby Nowe — Gdynia z odnogą Siemkowice — Częstochowa do eksploatacji oraz o udzieleniu poręki państwowej (Dz. U. z 1931 r. Nr 40, poz. 350 i z 1939 r. Nr 33, poz. 212);
- 7) ustawa z dnia 17 marca 1932 r. o koncesjach na koleje znaczenia miejscowego i koleje miejskie (Dz. U. z 1932 r. Nr 38, poz. 391 i z 1948 r. Nr 18, poz. 129);
- 8) art. 42 prawa o wykroczeniach;
- 9) art. 5—14 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o oddaleniu budowli, składów, zadrzewienia i robót ziemnych od linii kolejowych oraz o pasach ochronnych przeciwpożarowych i zasłonach odśnieżnych (Dz. U. Nr 28, poz. 220);
- 10) ustawa z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. Nr 32, poz. 285);
- 11) ustawa z dnia 18 marca 1935 r. o wykonywaniu przewozu osób kolejami użytku prywatnego (Dz. U. Nr 24, poz. 164);
- 12) art. X dekretu z dnia 11 października 1946 r. Przepisy wprowadzające prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. Nr 57, poz. 321).

2. Do czasu wejścia w życie ustawy określonej w art. 18 oraz wydania przepisów przewidzianych w niniejszej ustawie pozostają w mocy dotychczasowe przepisy.